

(Pàgines 4 i 5)

Míriam Torres:
"El nutricionista haurà de pensar en la salut i la sostenibilitat"

(Pàgina 7)

Ricard Torrents,
l'home que va tenir el somni de crear una universitat

(Pàgina 8)

FIRST Lego League,
el dia que els talents joves de la robòtica prenen la Universitat

(Pàgina 10)

Testimonis de tres 'alumni':
del món digital a la teràpia ocupacional

(Pàgina 11)

La Generalitat ha reconegut els 25 grups de recerca de la UVic-UCC

(Pàgina 9)

Els dijous que comencen amb solidaritat al campus

Usuaris de Sant Tomàs ofereixen esmorzars a Miramarges des de l'any 2014

ALBERT LLIMÓS

Cada dijous al matí, al campus de Miramarges hi ha esmorzar. Però no un esmorzar qualsevol, sinó el que ofereixen a la comunitat universitària els usuaris del Centre Ocupacional que l'Associació Sant Tomàs té a Manlleu. És una mane-

ra de fer visibles les persones amb discapacitat intel·lectual i al mateix temps donar-los l'oportunitat de fer una feina amb responsabilitat. Els responsables diuen que se senten molt ben acollits pels universitaris.

(Pàgines 2 i 3)

Quan estudiar no s'acaba amb el grau

La UVic crea l'Escola de Postgrau per acompanyar en la formació permanent

La major part dels professionals que tenen un grau universitari i estan treballant hauran d'actualitzar els seus coneixements abans de cinc anys. La formació permanent és ja una necessitat, i la UVic la vol potenciar amb la creació de l'Escola de

Doctorat, al capdavant de la qual hi ha Eduard Prats. Actualment són 443 els alumnes matriculats a Vic en cursos de postgrau o màster. El creixement s'ha de fer, segons explica, en les àrees en què la Universitat ja té una expertesa reconeguda.

Eduard Prats és director de l'Escola de Postgrau de la UVic-UCC des del maig de 2022

ALBERT LLIMÓS

Quan s'acaben els quatre anys d'un grau, amb el títol a la mà, els estudiants saben que allà no s'ha acabat la seva carrera. Fer un màster o un postgrau és gairebé obligat per especialitzar-se. La UVic-UCC estructura aquesta formació al voltant de l'Escola de Postgrau.

La carrera que no s'acaba mai

L'Escola de Postgrau de la UVic estructura l'oferta de formació després dels graus i al llarg de tota la vida

Vic

Jordi Vilarrodà

La frase "ens haurem de formar al llarg de tota la nostra vida" l'hem sentida repetidament i des de fa anys. No la qüestionava ningú, però quants la posaven realment en pràctica? "En la realitat un podia acabar la carrera i estar 10 o 12 anys sense formar-se", constata Eduard Prats, que des de l'any passat dirigeix la nova Escola de Postgrau de la UVic. Sota aquest paraigua s'agrupa l'oferta d'estudis per al que s'anomena arreu del món el *long life learning*, és a dir, aprendre al llarg de la vida: màsters, postgraus i formacions més curtes i especialitzades. No es crea de nou, ja existia, però se li dona més múscul.

No cita Miquel Martí i Pol, però creu que ara "està tot per fer". I tot és possible. L'estudiant universitari té clar, en general, que els quatre cursos de la carrera —en el cas majoritari— no són suficients. Són molts els que n'afegeixen un de postgrau, com a mínim. El que s'anomena 4+1 està assumit. "Però a vegades el nou titulat s'incorpora al mercat laboral i... quant de temps pot trigar a fer la següent formació?", es

pregunta Prats. Els estudis més recents indiquen que un 80% dels professionals actuals necessitaran reciclar-se en un termini curt, de cinc anys com a màxim, perquè el coneixement avança molt de pressa, més que els plans d'estudis. Si considerem que s'acaba el grau, o el 4+1 amb una *empleabilitat* del cent per cent, la taxa va baixant amb els anys, com un dipòsit que es buida i cal tornar a omplir de noves habilitats.

Tota la nova oferta ja neix híbrida, es pot fer en línia

El perfil d'aquesta persona que torna a la universitat per posar-se al dia és el d'algué que molt possiblement ja està en el món laboral, i per tant se li ha de fer una oferta que pugui ser compatible amb la feina. "I a més, necessitem conciliar amb la vida personal i familiar, per això hem de tenir un ventall de possibilitats." La més alta és el màster, amb 460 hores docents, repartides en dos cursos; després ve el postgrau, que és la meitat d'hores i es fa en un sol curs.

I per darrere, pot haver-hi un ampli catàleg. "No tothom necessita un màster o un postgrau, els programes d'especialització de curta durada poden anar entre les 40 i les 60 hores", diu Prats. Ara mateix, tota la formació continuada que crea la UVic "ja neix híbrida". A Prats li agrada dir que tots els alumnes són presencials, en realitat. En una mateixa classe, uns poden estar amb el professor a l'aula, i els altres a casa o a la feina, "presencial remot, perquè en realitat hi ets, tens capacitat no només d'escoltar sinó de participar preguntant o interpellant". El sotrac de la covid, ara fa tres anys, ho va accelerar i ja no hi ha retorn. "A més, nosaltres hem de donar servei al territori, però tampoc no ens podem tancar portes".

L'Escola de Postgrau ha identificat quatre àrees potencials de creixement, aquelles en què la Universitat també es forta: Salut (englobant Medicina), Educació, Empresa i Comunicació i Enginyeries, és a dir, l'estructura mateixa de les seves facultats. Ara mateix, al campus de Vic s'estan impartint o estan en previsió màsters oficials en matèries com Aplicació de Pràctiques Artístiques Accessibles, Anà-

lisi de Dades Òmiques, Educació Inclusiva, Pedagogia Montessori, Traducció Especialitzada, Psicologia General Sanitària o Alimentació i Sostenibilitat (més informació a les pàgines 4 i 5), entre d'altres. I a més d'aquests, hi ha màsters i postgraus dels anomenats *propis* (especialitats creades des de la mateixa Universitat) en vuit especialitats més, des de l'ensenyament de català a adults fins a la comunicació científica, passant per la gestió del màrqueting esportiu o els estudis de dones, gènere i ciutadania. Entre totes, hi ha 443 alumnes matriculats en el campus de Vic. En el conjunt de la UVic-UCC els

alumnes de postgrau són 1.137.

La de Salut és l'àrea puntera, actualment. "El 60% de l'activitat que tenim és en aquesta àrea." Falten professionals de la salut a tots els nivells, com s'està veient, i la necessitat de formació permanent dels actuals "és claríssima, perquè la ciència evoluciona constantment, el món empresarial va ràpid però el sanitari va a velocitat vertiginosa gràcies a la investigació". Hi ha també l'àmbit d'Educació, "on tenim molta activitat, però se'n pot fer més". I pel que fa a Empresa i Comunicació i les diferents enginyeries, és el lloc on "hi ha més camp per córrer". S'ha

"La ciència és per a tots"

Judith Sánchez cursa el postgrau en Comunicació Científica

Vic / Montornès del Vallès

J.V.

Amb 27 anys, Judith Sánchez, de Montornès del Vallès, té ja un currículum brillant: un grau en Ciències Biomèdiques per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), màster a la mateixa en Neurociències, pràctiques en un grup de recerca i una tesi doctoral en curs, a punt de presentar-la. Però tot i

això en vol més: "Estava en un impàs i vaig veure la possibilitat de fer el postgrau en Comunicació Científica", explica. Va començar el setembre passat i s'allarga tot el curs, fins al juliol, amb classes en línia. Reconeix que sempre li ha agradat explicar la ciència: "Sempre que podia m'apuntava a fer divulgació, com xerrades en escoles". I ha vist aquí un camí professional. "Considero que per fer

una societat més crítica s'ha de saber que la ciència és per a tots, no només per a quatre persones comptades amb perfil d'Einstein." El mateix postgrau, pioner a Catalunya dins d'aquest àmbit, li dona l'oportunitat de fer unes pràctiques extracurriculars, "per facilitar l'entrada laboral en aquest món". En el seu cas, les farà a Eduscopi, una empresa que es dedica a la divulgació de la ciència.

Judith Sánchez, estudiant del postgrau de Comunicació Científica

Eduard Prats, un reusenc que s'ha vist atret per Vic

Vic Eduard Prats és de Reus i, per tant, comprèn bé la realitat d'una ciutat com Vic. Al llarg de la seva trajectòria ha posat en pràctica el que ara predica, formar-se constantment. Al títol en Direcció de Màrqueting per ESIC, hi va afegir la diplomatura en Business Administration per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), un màster en Màrqueting per l'escola EADA i un programa d'Alta Direcció d'Empreses a l'IESE. Ha dirigit el Palau de Fires de Reus, però on ha estat més temps és al capdavant d'ESIC Barcelona, la branca catalana d'aquesta escola de negocis (una de les quatre més grans de l'Estat), de la qual va ser un dels fundadors. En el poc temps que fa que és a la UVic-UCC diu que hi ha vist "dinamisme". I que tot i haver crescut molt en els últims anys, continuen "les ganes de fer coses". Segons Prats, no hi ha res millor que això en temps de canvis.

De cada 10 graduats, 9 ja treballen al cap de mig any

Vic

J.V.

Al cap de mig any d'acabar els estudis, un 88% dels estudiants del campus de Vic ja treballen. Són 9 de cada 10, aproximadament. És clar que en el cas de les enginyeries el percentatge puja fins a un 95%, és a dir, que un enginyer té pràcticament garantida la feina. Els de ciències socials, des de mestres fins a psicòlegs, els segueixen de prop amb un 90% d'ocupació. En els primers cinc anys després d'haver acabat el grau, es manté la capacitat d'entrar al mercat laboral. Són dades que s'han obtingut després d'enquestar els estudiants de la promoció 2020-2021. Si s'amplia la mirada a tot un any, l'ocupabilitat és del 87%, dos punts més alta que el curs anterior, el que va viure l'esclat de la pandèmia.

Si s'agafa grau per grau, els més demanats són els estudiants de Multimèdia, Enginyeria de l'Automoció (campus de Granollers), Infermeria i Teràpia Ocupacional, on el cent per cent troba feina. Fisioteràpia i Periodisme estan al 90% i immediatament per sota venen Educació Infantil, Comunicació Audiovisual i Enginyeria Mecatrònica. Una altra dada remarcable és que 8 de cada 10 estan fent feines relacionades amb els estudis que han fet. Els que més, novament, són els d'enginyeries, seguits de ciències socials i ciències de la salut. El 83% dels enquestats diuen que si hagués de tornar a començar triaria la mateixa universitat. Un percentatge que ha pujat molt: el curs anterior arribava al 69%.

creat un equip per dissenyar noves ofertes. "Potser el que faltava era un catalitzador: el nou projecte ha generat il·lusió, i la il·lusió sempre arrossega."

En qualsevol cas, la línia ha de ser la que els estudis de postgrau siguin una continuació dels de grau. "Si som experts en salut, perquè tenim Medicina, hem de tenir programes per continuar formant els metges, tant els que han estudiant amb nosaltres com els que ho hagin fet en altres universitats." I aquest esquema, repetit en cada especialitat en què la UVic és reconeguda des de fora com a forta.

Entre els que s'han posat en marxa aquest curs, un dels màsters que han destacat ha estat l'Executive MBA que ha creat la Facultat d'Empresa i Comunicació pensant en la innovació, en formar executius que sàpiguen moure's en "un món laboral i empresarial dinàmic, canviant i globalitzat". La participació directa en el màster del publicitari Lluís Bassat va donar-li relleu. L'estudiant de postgrau, amb un perfil *sènior*, valora que hi hagi persones de prestigi en el seu sector, per matricular-se. "Ho podem repetir en cada postgrau? No serà fàcil trobar un Bassat de cada un, algú

indiscutible com ell, però és el que ens ha d'inspirar.

■ ENTRE VIC I MANRESA

L'altre càrrec que té Eduard Prats, per encàrrec del rector, és el de coordinador de Polítiques Corporatives de la UVic-UCC. Un lloc clau en el moment en què l'estructura s'ha tornat més complexa, amb quatre federacions i diferents campus. Ha començat a posar fil a l'agulla: el primer objectiu és que els campus de Vic i Manresa tinguin una oferta conjunta en l'àmbit de l'empresa, pel que fa als estudis de postgrau. "Vic o Manresa

som territoris petits, sobretot si ens comparem amb la gran Barcelona, i si no anem amb una oferta conjunta ens debilitem." Preparar-se per al futur vol dir cooperar i no competir. És un altre pas endavant en la coordinació, comptant que tant Vic com Manresa tenien estudis empresarials ja abans de federar-se. I la coordinació no solament ha de ser amb els altres sinó a dins mateix, entre les facultats del campus de Vic. "Un enginyer ha de saber màrqueting, un metge ha de saber comunicar." Els graus del futur acabaran convergint. I dit així sembla que té tota la lògica.

"Em pot ajudar a fer un salt"

L'enginyer Marc Baget està fent el nou Executive MBA

Vic/Campdevàrol

J.V.

Marc Baget, de Campdevàrol, té 36 anys i cursa l'EMBA (Executive Master in Business Administration). El seu camí ha estat poc habitual, un exemple de com la vida pot ser imprevisible. Es reconeix mal estudiant quan era jove, i aviat va entrar a treballar a l'empresa Soldatal. Horaris de més de deu

hores. El canvi va començar fent dos cicles formatius de grau superior a la Fundació Eduard Soler de Ripoll, en l'àmbit mecànic. D'aquí va fer el salt a la UVic-UCC, amb un grau d'Enginyeria Mecatrònica, també mentre treballava a Comforsa el cap de setmana. Recorda que "em van atendre molt bé" i va poder obtenir "un crèdit a interès zero" per finançar la carrera. Gràcies a aquesta, va

fer un Erasmus a Finlàndia, on va conèixer estudiants xinesos. I a la Xina, va acabar estudiant a la universitat de Tshinghua, on el va enxampar la pandèmia. Li interessa la robòtica, ha fet diversos projectes en aquest àmbit i ara treballa a S&P, a Ripoll. I en què el pot ajudar ara un EMBA? A saber més, per sobre de tot. I potser "a fer un salt de l'enginyeria a un equip de direcció".

Marc Baget està cursant el nou Executive MBA

“Ens hem d'alimentar de manera saludable, però també sostenible”

Entrevista a Míriam Torres, doctora en Nutrició i degana de Ciències de la Salut i el Benestar

ALBERT LLIMÓS

Una nutricionista al timó de la facultat

Vic El pes dels estudis d'Infermeria ha fet que, històricament, el deganat de Ciències de la Salut l'hagin exercit titulades en aquest àmbit. Amb Míriam Torres es va trencar aquesta constant i una especialista en nutrició es posava al capdavant d'una de les facultats amb més pes de la UVic-UCC. Llicenciada en Ciència i Tecnologia dels Aliments i doctora en Nutrició i Metabolisme per la Universitat Rovira i Virgili, va arribar a Vic el curs 2004-2005. Coordinadora del grau en Nutrició Humana i Dietètica, és membre del grup de

recerca de M30 (Methodology, Methods, Models and Outcomes of Health and Social Sciences), on es posen en contacte ciències socials i de la salut des d'una perspectiva multidisciplinària. Fa dos anys va ser oficialment nomenada degana de la Facultat de Ciències de la Salut, després d'un any en què ja havia exercit el càrrec de forma interina. Ara coordina la posada en marxa del nou màster en Alimentació i Sostenibilitat, que començarà el curs vinent. Li va tocar el moment difícil de la pandèmia, però quan s'entusiasma és parlant dels canvis de fons que estan arribant a la nutrició.

Vic

Jordi Vilarrodà
Preocupar-se per la bona alimentació cada vegada forma més part de les nostres prioritats. És tendència, si em permet. Això es tradueix en més interès per aquesta especialitat?

Jo crec que sí. És socialment reconegut, la gent som més conscients que una bona alimentació té un impacte en la nostra salut. Això ha estat un detonant perquè hi hagi un interès cada vegada més rellevant entorn dels temes de l'alimentació, la nutrició i la dietètica. I no només des del punt de vista de salut o malaltia, sinó d'altres àmbits. Es va fent més extensiu a àmbits dels quals fa uns anys ni se'n parlava. I això vol dir més interès per formar-se.

Quin és el perfil del vostre estudiant?

Des del públic més jove, que ve de cicles formatius o batxillerat i ja veu que aquesta pot ser una sortida laboral, fins a gent que de cop s'ha adonat de la importància de l'alimentació en la seva vida de cada dia. Bé perquè té una malaltia o perquè, senzillament, li ha interessat

“Una pauta per a una alimentació saludable amb un cost estratosfèric no servirà de res”

trobar-se millor i veu que l'alimentació hi pot tenir un rol rellevant. Per tant, veiem el perfil de gent més gran, que fins i tot té altres formacions, que vol saber més de nutrició. Potser per motius personals, però també per

fer un tomb professional, un canvi vital. Per això els estudis de Nutrició els tenim també en format semipresencial, en el qual es matriculen els que ho volen compaginar amb altres activitats. El que està passant amb Nutrició es nota en el creixement del nombre de col·legiats o, per exemple, en el fet que s'hagin convocat recentment places d'atenció primària per a dietistes-nutricionistes... I afegim-hi sortides com la indústria alimentària, el món de l'esport, la promoció de la salut, la gastronomia o també la divulgació. Les mirades poden ser molt diverses. Tots mengem cada dia. I tres o quatre vegades. Multipliqui-ho pels anys que viurà i pot tenir una idea de l'impacte que aquest acte té en les persones i la salut.

Ara estan preparant un màster en Alimentació i Sostenibilitat. Són dos con-

ceptes que hauran d'anar sempre lligats, en el futur?

És un títol oficial de màster, l'any passat vam verificar la memòria i el començarem el curs que ve. És un replantejament: fins ara ens hem ocupat del paper a l'alimentació en la salut personal, però cada vegada veiem més

“Hi ha un tipus d'estudiant que vol fer un canvi de vida, un tomb professional”

clar que també s'ha de tenir en compte la salut del nostre entorn, i la del planeta. Parlem del canvi climàtic, i en paral·lel l'esgotament dels recursos naturals. El sistema alimentari és un dels primers agents que hi impacta: com

produïm els aliments, com els transformem, com els distribuïm i fins i tot com ens els mengem –si és fresc, congelat o processat– té una incidència en el clima. L'agricultura és, per exemple, un dels grans consumidors d'aigua dolça: el 70% del consum total! I entre un 20% i un 40% dels gasos d'efecte hivernacle estan vinculats al sector alimentari. Per això cada vegada creiem que és més rellevant aquest lligam: no només hem de menjar de forma saludable sinó també de forma sostenible. Una alimentació que sigui respectuosa amb el medi i amb els recursos naturals.

De seguida pensem en aquelles fruites que ens venen de molt lluny...

Menjar alvocat pot ser molt saludable, però si ens ve de l'altra punta del món, l'impacte que té el sol fet que arribi a la nostra taula no és sostenible. Per això hem fet aquesta aposta: replantejar l'alimentació amb la doble mirada de salut i sostenibilitat. Els futurs nutricionistes hauran de treballar perquè la gent mengi de forma adequada però respectant el medi ambient i els recursos, amb aliments que siguin accessibles econòmicament, culturalment acceptables i també segurs. Tot això vol dir que teníem el brou de cultiu necessari per crear una oferta com la del nou màster.

Serà un perfil novedós, a Catalunya?

És un tema del qual fa anys que es parla, però que tot just ara està aterrant a nivell de polítiques concretes. És novedós. I en aquest moment creiem que aquest rol professional lligat a l'alimentació té coses a dir.

És com trobar la quadratura del cercle, aconseguir una alimentació saludable, sostenible i assequible?

És un sistema complex, en què intervenen molts agents. L'abordatge ha de ser multidisciplinari, amb persones de formacions diverses. Per exemple: ja podem dissenyar pautes alimentàries molt saludables i sostenibles, que si a l'hora de la veritat això té un cost estratosfèric i la gent no ho pot comprar, no servirà de res.

El nutricionista quan es forma ha de tenir doncs coneixements que li donin aquesta visió?

Els títols són generalistes, però es dona formació holística, intentem obrir mires perquè l'estudiant vegi que la nutrició va més enllà del que és l'aliment. I quan es vulgui entrar en el coneixement més d'un àmbit o un altre, es necessita una formació de tipus màster.

A l'estudiant jove que arriba, els han de canviar

algunes idees preconcebudes?

En l'alimentació hi ha creences molt arrelades que es donen per certes. Tothom es veu amb cor de parlar-ne. Quan arriben, venen amb aquesta orientació d'alimentació i salut. Allò que nosaltres en diem *dietoteràpia*. I a mesura que van estudiant, obren altres portes.

La situació d'ara, amb la inflació creixent, pot fer que molta gent prioritzi l'economia a la salut, a l'hora de comprar aliments?

Hi ha gent que per molt que tingui dificultats econòmiques, prioritza l'alimentació... que al cap i a la fi és inversió en salut. Però sí que hi ha aquest risc, si les condicions no acompanyen. Per això insistim a fer promoció d'hàbits saludables ja des de petits. La gent ha de visualitzar que l'alimentació és rellevant i que si no mengem com toca tindrà repercussió a la llarga. És qüestió de fer pedagogia. Si no, és molt fàcil anar al súper i caure en productes més econòmics però més perjudicials. I també hi ha productes saludables a bon preu, encara que tinguem temptacions de gust agradable però no saludables. Si no tenim una bona educació de base, anar en contra d'això pot costar.

Els aliments sintètics, la carn de laboratori per exemple, pot ser una revolució?

El que en diem *proteïnes alternatives* poden ser claus en aquesta revolució. Fins ara estem molt acostumats a la ingesta en excés de productes d'origen animal, sobretot de carn, en els països del primer món. Si continuem produint i menjant carn en la quantitat en què ho fem, és poc sostenible. Si tota la gent que està naixent, i la població mundial creix, l'hem d'alimentar amb aquesta pauta, arribarem a un col·lapse. Les noves fonts proteïques han de ser les alternatives. Les proteïnes

“Cada vegada trobarem més modalitats d'alimentació i de productes”

vegetals que intenten imitar la carn però que són d'origen vegetal, per exemple. O els insectes com a nova font proteïca, que si haguéssim nascut en un altre lloc del món no representarien cap xoc, però a Europa sí. O també el que vostè diu, la proteïna de síntesi o *de laboratori*, una forma de generar proteïna que pot alimentar moltes boques al món. És un nou paradigma. Però l'altre és replantejar el sistema i fer-lo més sostenible, no destinar tants recursos a la cria d'animals i fer-ho al conreu de cereals, de llegums...

Menjar insectes, sí que ens costarà...

Mengem com mengem per influència d'elements socials o culturals, canviar això és complex, canviar d'alimentació diuen alguns que és més difícil que de religió. Potser no ens menjarem un grill com a tal, però qui no diu que un producte no pugui portar farina de no sé quin insecte? Això potser és més

“A la gent gran a vegades no hem pensat a demanar-los què els agradaria”

acceptable. Pel que fa a la carn de laboratori, encara falta feina per comprovar que sigui més sostenible que l'altra. I també que sigui assequible.

El consumidor jove està demanant aquests productes?

Ara pot anar fins i tot a un McDonald's i trobar una oferta de productes vegans, que no tenen carn. Això vol dir que cada vegada hi ha més gent que els consumeix. No sempre perquè s'hagin tornat vegans, a vegades és perquè tenen una consciència mediambiental i volen contribuir-hi. De moment són productes que intenten imitar el producte animal (una hamburguesa, una salsitxa, un *nugget*...), però arribarà un moment que ja no passarà. Que tindran una forma característica. Això es trasllada a les polítiques. Recordi les guies alimentàries tradicionals, que ens parlaven del consum de carn, de làctics, d'ous... Ara les reco-

“El component d'experiència sensorial, de plaer, que té l'alimentació”

manacions van en un altre sentit, a una alimentació més vegetal o totalment vegetal i sana també. Cada vegada trobarem més modalitats d'alimentació i productes.

Osona és una comarca de carn i porcí, ja ho sap...

Doncs en aquesta comarca on hi ha tanta indústria càrnia, estem veient com s'obren noves línies de producte i de negoci cap a la proteïna alternativa. Embotits que no són cent per cent carnis, per exemple.

Els nutricionistes que surtin ara de la UVic-UCC faran unes propostes molt diferents a les tradicionals?

Totalment. Quan vaig estudiar jo, el primer plat era un primer clàssic, amb els llegums, la verdura o l'amànida, i el segon era proteic, la carn o el peix. Ara ha canviat totalment, l'estructura del menú és diferent. I això té un impacte: en la forma com fem les planificacions i les recomanacions. I això ho veurem a les cuines de

les escoles, dels centres sanitaris... i dels restaurants. Més presència de llegums, de cereals, de fruits secs... i menys de carn, sobretot de carn processada.

El seu grup de recerca treballava en la millora de l'alimentació de les persones grans, sobretot les que estan institucionalitzades. Els teníem una mica oblidats, en aquest sentit?

Potser sí. I se'ls ha de tenir en compte perquè cada vegada n'hi ha més, de gent gran. I no obligatòriament han de tenir patologies. Hem treballat en diferents projectes. Per una banda, la recerca aplicada a la gent que sí que té patologies, on trobem el problema del perill de desnutrició. La restauració col·lectiva en algunes residències deixava molt que desitjar, tot i que ara estigui millorant. Si pensem que algú pot passar-s'hi deu o més anys de la seva vida menjant el mateix a tots els àpats, s'entén que hi hagi aquest problema. Estem mirant quines són les taxes reals de desnutrició, com podem millorar el que mengem.

I com es pot fer això?

Amb Althaia, de Manresa, estem treballant en l'aplicació de la impressió 3D, que ja s'aplica en el món de la restauració, a l'àmbit de la tercera edat. I és que... per què no pots gaudir d'un menjar que tingui una presentació agradable i una bona textura (i que sigui nutritiva)? Que no sigui un puré. A la gent gran a vegades no hem pensat a demanar-los què els agradaria. No hem de perdre de vista que l'alimentació té aquest component de plaer, d'experiència sensorial en l'aspecte, l'olor, la textura...

Això vol dir que les institucions han de saber comptar amb el nutricionista.

És clar, s'ha de reconèixer aquest perfil professional. Que pel bé de tots i per sort, cada vegada és més alt. Però encara queda camí per recórrer.

Accediu al contingut prèmium d'el9nou.cat

Si sou subscriptors d'EL 9 NOU registreu-vos a el9nou.cat

Si encara no en sou, feu-vos-en entrant a el9nou.cat/subscriute

ELS SUBSCRIPTORS I LECTORS D'EL 9 NOU TRIEN L'OSONENC DE L'ANY

2022

01
**HELENA
CÁNOVAS**
COMPOSITORA
TONA

02
**JOAN
CASANY**
PRESIDENT DE
SANT TOMÀS
VIC

03
**LLUC
CRUSELLAS**
PASTISSER
SANTA EULÀLIA
DE RIUPRIMER

04
**GERARD
FARRÉS**
PILOT
MANLEU

05
**MERCÈ
FIOL**
PRESIDENTA DE L'ONG
OSONA AMB ELS NENS
TORELLÓ

06
**PAULA
FONTRODONA**
CLUB DE PATINATGE
ARTÍSTIC DE TONA
TONA

07
**ORIO
L GUIXÀ**
PRESIDENT
DE LA FARGA
LES MASIES DE VOLTREGÀ

08
**ELOI
PALAU**
CICLISTA
VILADRAU

09
**ANNA
ÚRPINA**
VIOLINISTA
VIC

10
**GEMMA
VIVET**
DIRECTORA GENERAL
DE GRUP GEPORK
LES MASIES DE RODA

METODOLOGIA: Trieu un màxim de 3 candidats i marqueu-los amb una creu. Ompliu la butlleta amb les vostres dades i envieu la pàgina sencera a: plaça de la Catedral, 2, de Vic, indicant la referència

Osonenc 2022. El candidat que rebi més vots serà l'osonenc del 2022. Podeu participar tants cops com vulgueu.

També podeu votar a través d'**EL9NOU.CAT**.

Una vegada estigueu registrats, només es podrà votar un cop per persona.

TERMINI: Les votacions es tancaran el 20 d'abril de 2023.

PREMI: 4 entrades al Museu Nacional d'Art Catalunya MNAC

OMPLIU LA BUTLLETA

Nom i cognoms.....

Adreça

Telèfons

Població

Subscriptor Sí NO

Col·labora:

Les seves dades personals seran tractades per Premsa d'Osona S.A. i CATVL 97, S.L.U. /conjuntament i en endavant, EL 9 NOU) amb la finalitat de fer-lo participar en els sorteigs. Les dades personals, així com imatge i veu, poden ser utilitzades mitjançant els canals audiovisuals del Grup (premsa, ràdio, televisió, internet) utilitzant els formats i mitjans previstos en cada cas amb finalitats periodístiques. Pot consultar informació addicional sobre els seus drets de protecció de dades a www.el9nou.cat

El somni de Ricard Torrents

El primer rector, mort dissabte passat, va ser a temps de veure créixer la Universitat que havia impulsat

Vic

EL 9 NOU

Ricard Torrents ha pogut veure complert el seu somni. La Universitat de Vic que somiava quan l'any 1977 s'impartien les primeres classes de l'Escola de Mestres Jaume Balmes, al co l·legi de Sant Miquel, és una potent realitat. En els últims anys de la seva vida, allunyat de la gestió acadèmica des que l'any 2002 va deixar el rectorat, però en contacte amb la institució, va veure com es convertia en la UVic-UCC, creixia fins a situar-se entre les universitats mitjanes del país. I a més, ho feia a Vic recuperant una vella idea seva: la de ciutat universitària, que escampava la seva influència a tot el nucli urbà, i no només en un campus concret.

En el seu darrer llibre *La meua aposta per la Universitat. Una història per al futur* (Eumo Editorial, 2017), Ricard Torrents es recordava a ell mateix en el Vic dels anys 70: "Em veig, de retorn a Vic, intel·lectual esquerranós i catalanista, arribat de l'Europa del mercat comú, del teló d'acer". Però arribava amb la determinació de canvi, de "participar en el desguàs d'aquell Titànic obsolet". En aquest pensament hi havia el germen del que volia que representés la vida universitària: una revolució que canviés el rumb de la ciutat. Mirant enrere, seria poc discutible que la presència de milers d'estudiants al campus de Vic –comptant només els de grau– ha estat un dels fets que ha permès a Vic superar crisis de sectors industrials i situar-se en el mapa de Catalunya en un lloc

A dalt, Torrents al despatx de la Càtedra Verdaguer, a la mateixa Universitat. A baix, l'arribada a Vic després del reconeixement dels estudis universitaris de Vic com a universitat per part del Parlament, el maig de 1997, i a la dreta, un mes després, felicitat per Jaume Puntí en la seva presa de possessió com a rector

més destacat que el que li correspondria pel seu nombre d'habitants.

Amb l'Escola de Mestres arrencada i guanyant prestigi com un dels focus d'innovació docent més actius de Catalunya, Torrents va tenir clar durant els anys 80 i 90

que el projecte universitari havia de guanyar volum. Primer, integrant l'Escola d'Infermeria que també existia a Vic –oficial des de 1981– i ampliant-se a nous estudis, entre ells els de Ciències Empresarials, que van portar molts alumnes a les aules i

obrint el focus cap a les enginyeries. No va oblidar el que per a ell era indissociable d'una universitat: difondre el coneixement publicant llibres. D'aquí va néixer Eumo Editorial i al seu costat, l'estudi de disseny Eumo Gràfic. El salt definitiu estava prepa-

rat. Va trigar més del que ell hauria volgut: les primeres universitats reconegudes fora de Barcelona havien estat Tarragona, Girona i Lleida. Però l'any 1997 va arribar el torn a l'altra que Felip V havia suprimit: naixia la Universitat de Vic.

La UVic acull l'entrega dels premis a la investigació en audiovisual del CAC

Vic Per primera vegada en els seus 34 anys d'història, els Premis CAC a la Investigació en Comunicació Audiovisual han sortit fora de Barcelona. Aquest dijous, la Sala Mercè Torrents va acollir l'entrega dels guardons que convoca el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), en un acte que comptava amb la presència del president d'aquesta institució, Xevi Xirgo, i el rector de la UVic-UCC, Josep Eladi Baños. En total es van presentar 19 treballs de recerca: 9 tesis doctorals, 4 treballs de fi de màster, 4 treballs de fi de grau i 2 en altres formats. Juan José Sánchez ha obtingut el primer premi, dotat amb 5.000 euros, per la seva tesi doctoral a la Facultat de Comunicació de Múrcia, en què analitza la representació de les persones LGTB+ a partir de l'anàlisi de 14 ficcions audiovisuals d'Espanya i dels EUA. El segon premi ha estat per a Miguel Urmeneta, de la UAB, per un treball que analitza corrents d'opinió a Twitter sobre les eleccions catalanes de 2017.

UVIC-UCC

“Tenim tants equips com volem”

La Universitat de Vic acull l'onzena edició de la FIRST Lego League, amb els Legolàctics com a vencedors

Vic

Núria Perera / Ester Puigdemívol *

“La sensació que tot ha valgut la pena és impactant”, coincideixen Juli Ordeix, professor i coordinador de la participació de la UVic-UCC a la FIRST Lego League Challenge, i l'encarregada de la logística de l'organització, Yolanda Tristancho. Els Legolàctics, una iniciativa familiar de Llinars del Vallès, van guanyar l'11a edició d'aquesta competició de robòtica i innovació d'àmbit internacional celebrada el 25 de febrer a la Facultat de Ciències, Tecnologies i Enginyeries de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya. L'equip FEDAC Icons, de Sant Feliu de Codines, va quedar en segona posició i el tercer premi se'l va endur The 9th element, de l'escola Casals Gràcia de Manlleu. Els tres equips, a més de guanyar la FLL, van aconseguir classificar-se per a la gran final estatal que tindrà lloc a Cartagena.

En la competició els equips participants han de dissenyar, construir i programar robots construïts amb peces de Lego, a més de presentar un projecte d'innovació d'acord amb la temàtica escollida. Ordeix explica que la temàtica de la competició no depèn de la Universitat, sinó que es proposa a escala internacional. La Fundació First, establerta als Estats Units, s'encarrega de l'elecció i aquest 2023 ha apostat per l'energètica. És una temàtica molt adient, ja que se centra en la creació de l'energia, la gestió que se'n fa posteriorment i el seu consum, tot combinat amb vies energètiques alternatives. “Ens sembla un tema molt encertat”, afirma el professor.

Tot i que el dia va ser una mica rúfol, des de l'organització destaquen que l'edició d'enguany ha superat totes les expectatives. Ordeix explica que els temps en els camps de joc es van complir i es va poder fer la cerimònia final a l'hora prevista, “pel que fa a temps vam anar bé”. Quant a la logística, Tristancho reconeix a aquest diari que era complexa, “potser en aquest aspecte hem anat una mica més justos”. D'altra banda, assegura que organitzar un esdeveniment d'aquest caire no és fàcil, “comporta molta feina,

Dues imatges de la competició, que es va fer el 25 de febrer a la Universitat de Vic

estrès, nervis d'última hora per tenir-ho tot controlat, però normalment surt sempre tot bé”.

Els dos responsables del certamen expliquen que només al veure l'eufòria dels equips classificats i els somriures d'orella a orella dels més petits celebrar l'esdeveniment ja val la pena. Ambdós coincideixen que, tot i que sempre hi ha coses per millorar, les sensacions de l'equip de l'organització ha estat molt positiu, amb els participants i els acompanyants molt satisfets.

A l'edició d'enguany, la

FIRST Lego League ha incorporat novetats. Una d'elles ha estat la presència d'Adolescents.cat. Un *influencer* va estar voltant pels campus i fent entrevistes tant als participants com als assistents a l'esdeveniment. També va tornar la *food truck* de Casa Tarradellas, que en les edicions anteriors a la pandèmia ja hi participava.

270 PARTICIPANTS A LA CHALLENGE

Per conèixer els orígens de la FLL cal remuntar-se al 2006,

any en què es va celebrar el primer torneig a escala internacional. Pel que fa a la competició a l'Estat espanyol va trigar alguns anys coincidint amb l'establiment d'alguna de les seus a Catalunya. La Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya es va sumar al terreny de joc sis anys més tard, el 2012. Un dels valents que van decidir agafar el timó i apostar per la competició va ser Juli Ordeix, que ja fa 11 anys que és una part molt important de l'equip organitzatiu. De fet, la competició que acull la Universitat de Vic és una

de les més grans de l'Estat espanyol, en la qual participen molts més equips.

El campionat classificatori, al qual opten els equips de la categoria Challenge, ha comptat enguany amb la participació d'un total de 270 participants d'entre 10 i 16 anys d'equips provinents d'Osona, el Vallès Occidental, el Bages, el Vallès Oriental, el Barcelonès, el Berguedà, el Maresme i el Gironès. A més, ha estat retransmès en directe per EL 9 TV des de l'Aula Magna de la UVic i altres espais de la Facultat de Ciències, Tecnologies i Enginyeries.

Simultàniament, els més petits han tingut la seva jornada robòtica a l'edifici Miramargès. La FLL Explore per a infants de 6 a 9 anys ha comptat amb 230 partici-

Els participants han de dissenyar, construir i programar robots

La de la UVic és una de les que té més concursants de tot l'Estat

pants de 37 equips, que han explicat el funcionament del seu robot així com el seu projecte científic davant del jurat. Ordeix i Tristancho reconeixen que tenen tants equips com volen: “En tindríem més si volguéssim, però no volem créixer més, ja que comportaria una logística més complexa”.

Encara que la FLL ja s'hagi celebrat, però, la feina no acaba aquí. Ara hem deixat anar els nervis”, sentència Tristancho. Tant ella com Ordeix reconeixen que la nit abans de l'esdeveniment els va costar conciliar el son. Ara aquest nerviosisme ja no hi és, però la feina s'ha de tancar. Cal recollir el *feedback* de tothom per tenir-ho en compte de cara a l'any que ve, així com també acabar de tancar temes de facturació i espònsors. “Encara en tenim per uns quants dies de feia per endavant”, conclou l'organitzadora.

*Estudiants de Periodisme de la Universitat de Vic

Magdalenes solidàries

L'Associació Sant Tomàs ofereix esmorzars a la comunitat universitària de la UVic des de l'any 2014 per visibilitzar les persones amb discapacitat

Vic

Marc Arisa / Gerard Perina *

“El nostre objectiu és visibilitzar les persones amb discapacitat en un entorn on puguin exercir responsabilitats i treballs”, afirma Ariadna Bayot, directora del Centre Ocupacional de Manlleu i responsable del projecte d'esmorzars solidaris de la Fundació Sant Tomàs a la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya.

El projecte en què participen persones amb una discapacitat intel·lectual es va iniciar el 2014 i des de llavors ha tingut un gran èxit. Els esmorzars solidaris es financen tant amb fons públics com privats, a més són autosuficients gràcies a la venda d'aliments i begudes de la seva paradeta en l'entorn universitari. Els aliments que se serveixen són magdalenes, infusions i, recentment, patates fregides de bossa. A més, en dates assenyalades ofereixen productes artesanals i de xocolata.

Els participants en aquest projecte són membres del Centre Ocupacional de Manlleu, que ofereix activitats laborals orientades a adquirir habilitats relacionades amb el treball i l'entorn laboral. Gràcies a això els usuaris obtenen noves oportunitats i permet que els participants es realitzin fent aquesta labor. “Nosaltres volem ajudar i ens sentim acompanyats a l'entorn universitari, el que més ens agrada és comptar diners i tornar el canvi en efectiu”, asseguren en Toni i en Joan, membres de l'associació i encarregats de la parada que es fa cada dijous a l'edifici F de la Facultat de Comunicació de la UVic.

El projecte ha tingut un gran impacte en la comunitat universitària i en general, ja que ha facilitat la interacció entre persones amb discapacitat intel·lectual i els professors, estudiants i altres professionals de la universitat. A més, ha creat nous vincles i ha permès la visibilització

Un alumne de la Universitat de Vic adquirint una de les magdale

d'aquestes persones en un entorn en el qual poden exercir responsabilitats i treballar. Aquesta iniciativa només es duu a terme a la Universitat de Vic, que ofereix un espai i subministraments per a la venda de productes.

MÉS ENLLÀ DELS ESMORZARS

“La Fundació Sant Tomàs està compromesa amb la sostenibilitat del projecte i la millora de la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual o amb dificultats en el desenvolupament i les seves famílies a la comarca d'Osona que participen en ell”, sosté Bayot. És una entitat sense ànim de lucre que ofereix ajuda a través de diferents serveis d'assessorament a empreses, neteja i desinfecció, millora de qualitat de vida, així com també tenen un servei de cuina i una botiga en línia on venen els seus productes.

El que fa l'associació amb el servei d'assessorament a empreses per contractar persones amb altres capacitats és involucrar-se en el procés de contractació proporcionant formació i suport inicial per facilitar l'adaptació de la persona a la seva nova feina.

Se segueix una metodologia que ofereix suport individualitzat perquè la persona pugui aconseguir i mantenir una ocupació que s'adapti al seu perfil i necessitats. Per això, es compta amb la figura del tècnic d'inserció o preparador laboral, que l'acompanya al seu entorn laboral en

“Volem ajudar i ens sentim acompanyats a l'entorn universitari”

tot moment. A més, s'implica els companys de feina i responsables de l'empresa.

Per al servei de neteja i desinfecció s'ofereix una atenció personalitzada per satisfer les necessitats específiques de cada client, ja siguin empreses, ajuntaments i administracions públiques, escoles, instituts, llars d'infants i comunitats de propietaris. “La Fundació Sant Tomàs compta amb les certificacions ISO 9001, ISO 14001 i OHSAS 18011, que garanteixen el compliment d'estàndards quant a

processos, medi ambient i prevenció de riscos laborals. A més, durant la pandèmia de la covid-19 l'entitat es va certificar en desinfecció per poder donar serveis d'ajuda en moments crítics”, afegeix la directora del Centre Ocupacional de Manlleu.

Per al servei intern de millora de la qualitat de vida ofereixen suport a través de diferents serveis per donar una atenció integrada a persones amb discapacitat intel·lectual o amb dificultats en el desenvolupament, ja siguin infants, joves, adults i també persones en edat avançada i les seves famílies. Totes aquestes atencions es presten des de l'àmbit educatiu, d'atenció diürna, residencial, vida independent, lleure inclusiu, inserció laboral i suport a les famílies. I a més dediquen un temps determinat a cada persona per realitzar un pla individual d'atenció i assignar un equip professional de referència adient a cada usuari.

UNA BOTIGA EN LÍNIA

El servei de cuina de Sant Tomàs té més de deu anys d'experiència. Cada dia fan 800 menús per als menjadors

escolars i grans col·lectius i ofereixen càterings i menús saludables per a empreses. Hi treballen 12 persones, tres d'elles amb discapacitat intel·lectual, que ofereixen un servei consolidat i transversal.

La botiga en línia de Sant Tomàs és una plataforma important per a l'entitat per promocionar la fundació i vendre els productes elaborats per les persones que atenen. Aquesta ofereix una varietat de productes que inclouen xocolata, torrons i patates, i varia segons l'estacionalitat i les festes. A més, les patates que venen es poden trobar en supermercats locals com Bon Preu i Esclat, però a través de la botiga en línia arriben a una audiència més àmplia i permeten a les famílies vinculades a l'entitat comprar els productes elaborats per les persones ateses. Això ajuda a promocionar i posicionar els seus productes, alhora que ofereix una oportunitat a la societat per col·laborar amb el projecte.

La Fundació Sant Tomàs és un exemple a seguir per aconseguir fomentar la sensibilització social i la consciència sobre la importància de la inclusió de les persones amb discapacitat a la societat. Això inclou treballar per a la creació d'un entorn social i laboral més just i igualitari per a totes les persones, independentment de les seves capacitats i limitacions. També busquen expandir la seva xarxa de col·laboradors, patrocinadors i voluntaris per poder oferir una àmplia gamma de serveis i activitats que afavoreixin el desenvolupament personal i social de les persones amb discapacitat.

En definitiva, a construir una societat més justa, inclusiva i igualitària per a totes les persones. És tan fàcil de contribuir-hi com passant els dijous al matí per la parada del Toni i del Joan a la UVic per començar a conèixer la iniciativa. És el cas d'Enric Serra, estudiant de Periodisme: “M'agrada passar-hi de tant en tant perquè se'ls veu motivats, tot i que de vegades ja no trobo magdalenes perquè de tan bones s'esgoten”.

*Estudiants de Periodisme de la UVic-UCC

Tota la informació de la comarca al teu abast

El periodisme que t'acompanya

EL9NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / MES9.EL9NOU.CAT

“La UVic és pionera en el món digital”

Joan Teixidó treballa al Grup Segre

Lleida

Eloi Puigferrer

La inquietud i ganes de continuar amb la seva formació va fer que els camins de Joan Teixidó i de la UVic-UCC es creuessin l'any 2006, quan, després d'acabar un cicle formatiu de grau superior, Teixidó va decidir fer el pas d'estudiar una carrera universitària. “Soc una persona molt inquieta, i quan vaig acabar el cicle d'Imatge i So tenia clar que volia continuar estudiant. Jo soc d'un poble del costat de Lleida i anar a Barcelona se'm

feia molt gros, així que vaig optar per anar a la UVic-UCC i van acabar sent quatre anys on no vaig parar quiet”, explica Teixidó, que actualment és el gestor de l'ecosistema digital del Grup Segre.

Entre estudis, feina, pràctiques i la vida universitària, els quatre anys del grau van passar volant a Teixidó, que veient-ho amb perspectiva té molt clar que “va ser una gran experiència, tant en la vida social com acadèmica. Allà vaig rebre totes les píncoles de coneixement que em van permetre establir i

Actualment Teixidó és el gestor de l'ecosistema digital del Grup Segre, a Lleida

desenvolupar la base de tots els coneixements que he anat adquirint en la meua vida professional”, explica, “cal destacar que, a més, la UVic

és pionera en el món digital, i aquest és un fet que també em va agradar més de la universitat”, diu. I és que, per a ell, l'experiència “d'haver-

me de buscar la vida i tirar endavant a la universitat” va acabar sent “una experiència que li recomano a tothom qui pugui”, conclou.

“Van ser anys molt gratificants per a mi”

Gerard Pascual és Creature FX a l'empresa Trixter

Vic

E.P.

D'ençà que era ben petit, Gerard Pascual sempre ha considerat que “estudiar a l'escola no era el meu punt fort” i, per aquest motiu, també tenia molt clar que “no volia estudiar una carrera universitària perquè no em cridava”, però una nova proposta de cicles formatius a la UVic-UCC li va presentar l'oportunitat d'estudiar el que li agradava, del qual ha acabat vivint. “M'atreia saber què hi havia darrere les pel·lícules, i just l'any que

vaig acabar el Batxillerat va oferir-se per primera vegada el CFGS en Animació 3D, Jocs i Entorns Interactius, al qual em vaig tirar de cap”, explica l'actual Creature FX a l'empresa internacional Trixter.

Després del seu pas per la UVic i d'un màster en efectes visuals a Barcelona, Pascual ha viatjat arreu del món treballant en pel·lícules i jocs firmats per empreses com Disney, Marvel o Riot Games, entre altres companyies capdavanteres en el món de l'animació. “Veient amb perspectiva tot el que vaig apren-

Gerard Pascual és animador per a l'empresa Trixter i ha treballat en projectes de Disney, Marvel Studios o Riot Games

dre i com em vaig passar els anys al cicle, tinc clar que van ser anys molt gratificants per a mi, tant com a persona com en el vessant professional”,

afirma Pascual, “estic molt content d'haver optat per una formació més pràctica escollint un cicle formatiu de grau superior, ja que em va per-

tre centrar-me més en el que a mi m'agrada. És una decisió molt personal per a cadascú, però jo ho recomanaria a tothom”, conclou Pascual.

“Van ser els millors anys de la meua vida”

Jaume Cases és terapeuta ocupacional

Vic

E.P.

Una mostra de carreres i una jornada de portes obertes van encaminar la vida professional de Jaume Cases cap al món de la teràpia ocupacional, una carrera “que en aquell moment no em sonava massa, però que em va cridar molt l'atenció”, com ell mateix explica. Després de conèixer de primera mà tot el projecte acadèmic que oferiria la UVic-UCC, va decidir tirar-se a la piscina, tenint en compte “que

era la primera vegada que marxava de casa”, però van acabar resultant “els millors quatre anys de la meua vida fins a l'actualitat”, afirma Cases.

L'atenció personalitzada que va rebre durant tota la seva estada a la UVic, en una aula de només 15 alumnes, va ser un dels aspectes que més li van agradar de la carrera, però Cases també destaca “la vida a la ciutat de Vic, que està perfectament feta a la mida humana, i on pots anar a peu a tot arreu”. Tant li va agra-

Jaume Cases treballa a Osonament tot compaginant-ho amb la recerca acadèmica del doctorat en Art i Salut Mental

dar l'experiència en conjunt que, després d'haver acabat el grau, s'ha quedat a Vic per “treballar com a terapeuta ocupacional a Osonament, tot

combinant-ho amb el doctorat en Art i Salut Mental que estic cursant actualment”, narra. I és que, en global, les bones experiències que ha acumulat

a la ciutat amb els anys fan que tingui clar que “em quedaria a viure a Vic un cop acabi el doctorat, però tampoc miro tan enllà”, explica Cases.

UVic

Grup d'Estudis de Gènere: Traducció, Literatura, Història i Comunicació (GETLIHC)

Biodiversitat, Ecologia, Tecnologia i Gestió Ambiental (BETA)

Bioinformatics and Bioimaging (BI-SQUARED)

Ecologia Aquàtica (GEA)

Reparació i Regeneració Tissular (TR2Lab)

Innovació en Salut Mental i Benestar Social (ISaMBeS)

Methodology, Methods, Models and Outcomes of Health and Social Sciences (M30)

Grup de Recerca sobre Atenció a la Diversitat (GRAD)

Data Analysis and Modeling (DAM)

Emprenç; Grup de Recerca en Esport i Activitat Física (GREAF)

Grup de Recerca en Construcció del Coneixement (GRECC)

Grup de Recerca en Lingüística Aplicada, Didàctica i Literatura (GLOSSA)

Grup de Recerca Educativa de la Universitat de Vic (GREUV)

Societats, Polítiques i Comunitats Inclusives (SoPCI)

Sport, Exercise and Human Movement (SEaHM)

Traducció Audiovisual, Comunicació i Territori (TRACTE)

Mecatrònica i Modelització Aplicada a la Tecnologia de Materials (MECAMAT)

Tractament de Dades i Senyals (TDS) i Digital Care.

UManresa

Innovació Transformativa i Simulació (GRITS)

Research Group in Epidemiology and Public Health in the Digital Health Context (Epi4Health).

ELISAVA

Elisava Research-Human, Information, Materials, Technology, Society (HIMTS).

FESS

Mechanisms of Disease Lab (MoDLab).

BAU

Disseny i Transformació Social (GREDITS).

Un aval per a tota la recerca

La Generalitat reconeix 21 grups d'investigació consolidats i 4 d'emergents en el conjunt de la UVic-UCC

Vic

Jordi Vilarrodà

Un aval per a tota la recerca de la UVic-UCC. Això és el que representa el reconeixement per part de la Generalitat de la totalitat dels 25 grups que actualment investiguen des dels diferents centres de la Universitat. En la darrera convocatòria del SGR (Suport Grups de Recerca), 21 han estat acreditats com a grups consolidats i 4 com a grups emergents. "És un molt bon indicador, avala una trajectòria consolidada i significa donar valor a la bona feina que es fa", explica la vicerectora de Recerca i Transferència de Coneixement, Eva Espasa.

El campus de Vic és on es concentra la major part del nucli de recerca, amb 20 grups. N'hi ha dos més que són al campus de Manresa i, per primera vegada, un grup a la Facultat de Medicina (Fundació d'Estudis Superiors de la Salut), tot i ser la més jove de totes. Es tracta del grup Mechanisms of Disease Lab, de recerca biomèdica. El dirigeix Eulàlia Puigdecamet i treballa per saber més sobre els mecanismes que porten a l'aparició d'una malaltia i la seva progressió, centrant-se sobretot en el càncer, patologies concretes del cor (les anomenades malalties aritmogèniques) i la diabetis. Elisava, Facultat de Disseny també té

un grup de recerca reconegut i un altre és al Centre Universitari de Disseny BAU, de Barcelona, adscrit a la UVic-UCC.

Tres d'aquests equips també tindran finançament

Des de 2009 s'ha multiplicat per cinc el nombre de grups acreditats

públic per als seus projectes, amb un import de 140.000 euros per als propers tres anys. Són els d'estudis de gènere –el més antic de la Universitat, liderat per Pilar Godayol–, el centre BETA

(Biodiversitat, Ecologia, Tecnologia Ambiental i Alimentària) que coordina Sergio Ponsà i el de Recerca Educativa amb Jordi Collet al capdavant. "Són tres àmbits candents al segle XXI: gènere, medi ambient i educació", diu Espasa. A part dels que reben un finançament directe, el reconeixement d'un grup de recerca implica que aquest pugui accedir a altres recursos, com el de tenir doctorats industrials. Per això les convocatòries SGR, que la Generalitat fa a través de l'AGAUR (Agència de Gestió dels Ajuts Universitaris i de Recerca), són un moment esperat per les comunitats universitàries. Espasa recorda que l'avaluació dels

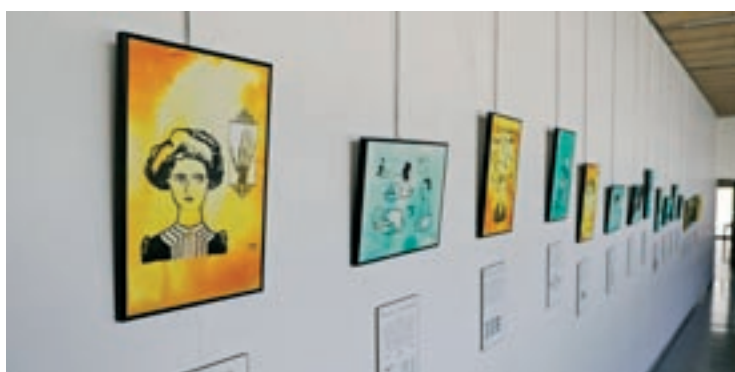
grups "es basa en indicadors exigents" i en el compliment d'uns paràmetres. Renovar l'acreditació no és un procés automàtic.

La progressió a la UVic en aquest àmbit ha estat exponencial: l'any 2009, quan des del vicerectorat de Recerca es va dibuixar un pla per potenciar-la, es comptava només amb cinc grups acreditats. La nova convocatòria ha coincidit amb una reorganització dels grups, que s'han concentrat per configurar equips de més volum. Això també ha estat possible perquè al campus hi ha més professors amb dedicació a temps complet, que han de repartir el seu temps entre la docència i la recerca.

L'actualitat del cap de setmana, en directe
Dissabte i diumenge, 20.30h
Presenta: Meritxell Garriga

UVIC / ALBERT LLIMOS

El 8-M, en múltiples activitats a la UVic

Vic El 8-M ha tingut ressò en múltiples activitats de la UVic o en què la UVic ha participat, amb les dones com a protagonistes. D'esquerra a dreta i de dalt a baix, veiem els llaços liles que dimecres s'entregaven a les entrades dels campus; la taula rodona sobre mirada de gènere en la vida universitària que va tenir lloc dilluns; la reivindicació de les dones castelleres de la colla dels

Emboirats; la professora Pilar Godayol, que va rebre una de les distincions de Dones Inspiradores d'EL 9 NOU; el premi Llegim Ciència, que va guanyar Martina Gómez (de l'institut del Ter de Manlleu); l'exposició "Dones científiques i inventores", amb dibuixos de Sandra Uve; la presentació del documental *Dones descalces: tabús i feminitat*, d'Aurora Antoni, els lemes feministes presents en diferents espais... fins i tot pujant les escales.

HOMENETS

Miquel Tuneu

